

Un autentic eveniment artistic

Aula Palatului Cantacuzino a găzduit în după-amiaza zilei de 24 mai două microrecitaluri cu structuri repertoriale și stiluri diferite.

Prima parte, intitulată „American Love Songs“, a fost interpretată de Susan McClellan (S.U.A.) - flaut, Șerban Nichifor - violoncel și Liana Alexandra - pian. Acest concert a cuprins lucrări camerale ale pionierilor americani, muzici ce degajă o atmosferă luminoasă, expresivă și foarte cantabilă. Toate au fost dedicate sentimentelor de dragoste față de patrie, față de Dumnezeu, de familie, de umanitate. Interpretarea expresivă a celor trei soliști - Susan McClellan, Șerban Nichifor și Liana Alexandra - a creat o ambianță elevată de pace și liniște sufletească, în contrast cu angoasa avangardei postexpresioniste - și poate prea dură - a mult bătătoritului stil budist, precum și al avangardei germane.

Cel de al doilea recital, susținut de duo-ul olandez Hans de Jong (saxofon) și Paul Hermesen (pian), a cuprins, în primă audiție absolută, *Pastorale* de Liana Alexandra (o lucrare de amplă respirație, deopotrivă elegiacă și dramatică, cu o pregnantă expresivitate), alături de *Invocatio* de Șerban Nichifor (o rafinată melopee cu modulații ancestrale și contemporane), precum și admirabilele opus-uri semnate de Chiel Meijering (*The Pizza Connection*) și Jiendrich Feld (*Sonata*). Saxofonistul Hans de Jong este un prestigios muzician, cu multiple activități interpretative, creatoare, dirijorale și pedagogice. El este de asemenea coordonatorul editurii Casa Nova Record, iar cariera sa internațională este cu totul remarcabilă – exemple edificatoare oferind cele peste 100 de lucrări ce i-au fost dedicate, precum și realizarea ciclului de CD-uri (grupate pe țări), ce are semnificația unui veritabil florilegiu european. De asemenea, și pianistul Paul Hermesen este apreciat drept unul dintre cei mai importanți muzicieni ai Benelux-ului, măiestria sa interpretativă impresionând prin strălucirea și, totodată, prin profunzimea materializărilor sonore.

În concluzie, se poate afirma că acest concert a reprezentat un autentic eveniment artistic.

A. S.

Flautiștii din München... la București

Tinerețe, trepte remarcabile ale profesionalismului, bucuria de a cânta în ansamblu, de a face muzică împreună; ...apoi abordarea unui repertoriu de concert orientat prioritar spre muzica ce dorește a întâlni sensibilitatea publicului, a publicului ce vine în întâmpinarea muzicii; ...acestea sunt impresiile pe care le procură audierea concertului tinerilor muzicieni ce compun **„Ansamblul flautiștilor din München”**.

Sunt tineri și sunt entuziaști, dovedesc o firească dorință de apropiere de literatura contemporană a instrumentului căruia se dedică; sunt studenți ai Universității din München, de asemenea ai cunoscutului Conservator „Richard Strauss” din capitala Bavariei.

Ansamblul a luat naștere în urmă cu mai bine de zece ani și prezintă încă de la înființare o geometrie variabilă, fapt ce permite asimilarea unui repertoriu foarte variat și dedicat diferitelor formații de flaute.

Centrul de greutate al ansamblului îl reprezintă cuplul flautiștilor **Elisabeth Weinzierl – Edmund Wächter**; sunt nucleul forte ce asigură nivelul profesional al grupului; au cântat împreună, au efectuat turnee de concerte, dispun de imprimări ce se extind pe o perioadă de mai bine de două decenii.

Experiența măștrilor, profesionalismul acestora, cultura stilistică, coagulează entuziasmul mai tinerilor lor colegi. Rezultatul? Avem de-a face cu o încântătoare pendulare între ceea ce putem numi mobilizare profesională fermă și un anume – l-aș numi - diletantism juvenil indus de bucuria tinerilor de a cânta în ansamblu, de experiența limitată a acestora, de dorința lor evidentă de a parcurge etapele înalte ale profesionalismului.

Multe dintre lucrările prezentate în cadrul concertului susținut la Sala Radio, le-au fost dedicate; răspunderea membrilor ansamblului a fost asumată în mod conștient vis-a-vis de partituri semnate de Werner Heider, Max Beckschäfer, Dieter Acker, Dmitry Romanov, Robert Delanoff, Gloria Coates, lucrări ce exersează diferite formule de ansamblu, o gamă bogată de instrumente din familia flautului, exersează valori de sonorități, aspecte ale coloritului timbral.

Fluteplay III, lucrare datorată compozitoarei Violeta Dinescu – artista este actualmente stabilită în Germania - a reprezentat punctul de greutate al întregului program; mă refer la raportul de eficiență stabilit între gândul artistic și mijloacele abordate, cu determinare directă în raport cu consistența expresivă a comunicării; este un autor care își ia rolul în serios atunci când compune, când se adresează artiștilor performeri, când se adresează publicului.

Dumitru AVAKIAN

Professionalism

Impresionantul palmares concertistic al **Grupului de Muzică Nouă „Traiect”** s-a îmbogățit anul acesta cu o nouă participare la cea de a XII-a ediție a Săptămânii Internaționale a Muzicii Noi. Abordând un program echilibrat ca mod de alcătuire, atât ca înălțuire de evenimente sonore cât și ca durată de desfășurare, „bătrâni” (alături de mai tinerii) membri ai grupului (care, să nu uităm, a împlinit deja, în decembrie 2002, douăzeci de ani de existență artistică!) l-au susținut cu aceeași obișnuită dăruire cu care-și onorează fiecare apariție în public.

Am ascultat cu această ocazie în Studioul „Mihail Jora” piese aparținând lui Eve Duncan (*Star Traiect*), Dușan Bavdek (*Quarks*), Petru Stoianov (*Proporții 2*), Sorin Lerescu (*Voices*) și Fred Popovici (*Triangolo Aperto*). Sub conducerea experimentată a compozitorului Sorin Lerescu, violoncelista Viorica Nagy, violonista Geanina Săveanu, percuționista Georgeta Scurtu, flautistul Alexandru Hanganu, clarinetistul Cristian Mancaș,